

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 22. septembra 2010 v trestnej veci obvineného **P. B. pre trestný čin neodvedenia dane a poistného** podľa § 148a ods. 1, ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), vedenej na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 3T 140/04, o dovolaní, ktoré podal obvinený P. B., zastúpený obhajkyňou JUDr. E. G., advokátkou v Košiciach proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 16. apríla 2009, sp. zn. 7To 45/08, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) dovolanie obvineného P. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Humennom zo dňa 9. mája 2008, sp. zn. 3T 140/04, bol obvinený P. B. uznaný za vinného z trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods.1, ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti N., ktorá bola mesačným platiteľom dane z pridanej hodnoty, dňa 27. júna 2000 na D. podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, v ktorom si uplatnil nárok na odpočet dane v mesiaci máj 2000 v sume 935 000 Sk, a to z fingoovaných daňových dokladov predstierajúcich prijatie zdaniteľného plnenia formou dodávky poťahových látok od spoločnosti M., i keď táto spoločnosť predmetný obchod nevykonala a daňové doklady nevystavila, pričom D. rozhodol o nepriznaní uplatneného nadmerného odpočtu.

Okresný súd obvinenému za to podľa § 148a ods. 3 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., s použitím § 59 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj peňažný trest vo výmere 80 000 Sk s tým, že podľa § 53 ods. 4 Tr. zák. určil, že ho môže zaplatiť v mesačných splátkach po 8 000 Sk; podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 10 (desať) mesiacov.

Na základe odvolania, ktoré podal obvinený P. B. proti tomuto rozsudku, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16. apríla 2009, sp. zn. 7To 45/08, rozhodol tak, že podľa § 256 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) odvolanie zamietol.

Obvinený P. B., prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. E. G., podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Namietal, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkou obvineného, že v konaní nebola preukázaná jeho trestná zodpovednosť, pretože bol toho právneho názoru, že dokazovanie súdu prvého stupňa postačuje na uznanie jeho viny zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Pokiaľ by však súd správne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia Trestného zákona, čo sa týka skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v obžalobe, musel by dospieť k záveru, že v prvostupňovom konaní nebolo jednoznačne preukázané, že sa obvinený dopustil skutku a že za účelom ozrejmenia tejto dôležitej skutočnosti mal vec vrátiť na doplnenie dokazovania.

Ďalej obvinený poukázal na skutočnosť, že krajský súd nesprávne právne vyhodnotil skutok a použil nesprávne hmotnoprávne ustanovenie, keď bol uznaný za vinného a bol mu uložený trest, lebo nedostatočne vyhodnotil jeho tvrdenie, že sporné daňové priznanie nevypracoval, nepodal ho a ani nepodpísal, pričom poukázal na ďalšie daňové priznania, na ktorých sa nachádza jeho podpis, ale tento sa s podpisom na spornom daňovom priznaní odlišuje.

Obvinený ďalej uviedol, že túto skutočnosť mal vziať odvolací súd jednoznačne do úvahy a keďže nemá dostatočné odborné znalosti na zhodnotenie pravosti podpisov, mal vec vrátiť súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania – vypracovanie znaleckého posudku z odboru písomznalectva. Ak by bol znalecký posudok určil, že podpis na sporných daňových priznaniach nie je obvineného, nebola by tým preukázaná jeho trestná zodpovednosť za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák., keďže slovenské trestné právo rešpektuje zásadu individuálnej trestnej zodpovednosti, pričom odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tz 19/2001.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie a aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa, keďže napadnutým rozhodnutím došlo k porušeniu práv v jeho neprospech.

Prokurátor okresnej prokuratúry v Humennom vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že krajský súd, rovnako ako aj okresný súd, postupoval správne a v súlade so zákonom; navrhol preto dovolanie ako nedôvodné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia ustanovenia § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Trestného poriadku.

V zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Obvinený vo svojom dovolaní uvádza, že v prvostupňovom konaní nebolo jednoznačne preukázané, že sa dopustil skutku a že za účelom ozrejmenia tejto dôležitej skutočnosti mal odvolací súd vrátiť vec na doplnenie dokazovania.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Aj ďalší dôvod obvineného spochybňujúci závery odvolacieho súdu o pravosti podpisu obvineného na podaných daňových priznaniach vychádza zo skutkových zistení, ale nie právnych. Teda aj v tomto prípade obvinený spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu, a z toho vyvodzuje aj chyby právne, čo odporuje zásade, že správnosť a úplnosť zistenia skutkového stavu nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku sa neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol (§ 382 písm. c/ Trestného poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová